

for Statsbanernes Vedkommende af Indretninger og Udvidelser, gælder ikke blot den paagældende Kommune, hvor Udgiften til Erhvervelse og Nyanlæg skal finde Sted, men det hele Samfund, og det maa hele Samfundet retteligt bidrage til. Naar saa det ærede 3die Medlem for 4de Kreds sagde, at han havde nærmest gjort den Erfaring, at Kommunerne heller ikke var Engle, og naar den højtærede Minister sagde, at Kommunerne mødte med deres Krav, er vi netop inde paa det uværdige Studeprang, som jeg talte om: at man fra hver Side begynder med at have noget at slaa af paa. Det gør man i Heste- og Studehandler, men det er ikke Staten værdigt, naar den staar overfor sine egne Borgere. Jeg understreger derfor paa ny Ønskeligheden af, at Ministeriet gør Statsbanernes Forhandlere opmærksom paa, at her skal de træde ind med megen Varsomhed og med Forstaaelse af, at det er et Samfundsanliggende, et Fællesanliggende, som de er ude for, og ikke noget, hvor Statsbanerne skal se at komme om ved det paa den billigst mulige Maade paa den paagældende Kommunes Bekostning.

Med Hensyn til Søfartsvæsenets Ordning maa jeg erkende, at jeg ikke havde behøvet at tale om det, da det jo staar i Loven. Jeg har dér ladet mig nøje med Udtalelser, jeg har faaet fra forskellige Jernbanemænd, uden selv at undersøge Forholdet. Jeg beklager Fremsettelsen af disse Udtalelser. Jeg er glad ved, at det er fastholdt, at Søfartsvæsenet er et Led af Trafikvæsenet.

Baade den højtærede Minister og det ærede 3die Medlem for 4de Kreds var inde paa de reglementariske Bestemmelser. Jeg er ganske enig med det ærede 3die Medlem for 4de Kreds i, at der er mange reglementariske Bestemmelser, som ikke kan undværes, som Statsbanerne nødvendigvis maa have, ogsaa i Publikums Interesse. Det, jeg har peget paa, er de reglementariske Bestemmelser, der henvender sig til Personalet. Her fastholder jeg mine Udtalelser. Jeg tror ikke, man kan sige, at disse Bestemmelser er skrevet med det for Øje at dække Overledelsen. Har jeg sagt noget saadant — det tror jeg nu ikke, jeg har —, er jeg gaaet videre, end det egentlig var min Mening. Men i Praksis kommer de til at tjene dertil. Her pegede jeg paa det for Mandskabet mindre betryggende i at have en særlig Auditor. Nu skal jeg meget gerne indrømme — for jeg tror, det er Tilfældet —, at hvis man i Øjeblikket spurgte Personalet,

om det var misfornøjet med den særlige Auditor, vilde man sikkert faa Svaret: Nej. Men dette staar aldeles ikke i Forbindelse med selve Systemet, derimod med den Person, som nu beklæder Embedet, og som Personalet med Rette har den allerstørste Tillid til paa Grund af hans overordentlig forstaaende Opfattelse af sin Stilling. Men hvem garanterer, at vi vedblivende kan have en saadan Mand? Man kan faa en stivbenet Bureaukrat i den Stilling, og saa gad jeg se, om Personalet vilde være glad ved at skulle være inde under den særlige Auditor, naar han henholder sig til de reglementariske Bestemmelser. Jeg synes derfor vedblivende, at det, jeg foreslog, kunde tjene det samme Øjemed, at Forholdet ordnedes nok saa godt, hvis Statsbanerne havde en særlig sagkyndig Anklager og Personalet sin sagkyndige Forsvarer, og at der saa blev procederet for en Domstol, som ikke sorterede under Statsbanerne.

Den højtærede Trafikministers Udtalelser om Overingeniøren og Overarkitekten glædede mig. Jeg kunde ikke vente at faa et rent Ja paa min Anmodning om, at disse Embeder stryges ved den første dertil givne Lejlighed. Men jeg fik at vide af den højtærede Minister, at naar de to Embeder ikke udtrykkelig er nævnt, skyldes det, at man ikke har ønsket disse Detailspørgsmaal med, da en senere Udvikling mulig kunde medføre en Ændring. Jeg ser i disse Ord et lille Fingerpeg i Retning af det, jeg har ønsket, og jeg gentager, at særlig for Overarkitektens Vedkommende forekommer det mig ikke blot ønskeligt, men i høj Grad tilraadeligt, at vi snarest muligt kommer af med denne Institution, som hidtil kun har virket til Besvær; saa meget tror jeg at turde sige. Jeg vil da ønske, at Guderne maa skænke den højtærede Minister et længere Liv, saa at Vakancen maa indtræde i hans Tid.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvende) gjorde en Bemærkning til mine Udtalelser om Uniformerne. Det ærede Medlem mente ikke, at det vilde være tilraadeligt at afskaffe Uniformerne for Jernbanevæsenets Vedkommende. Det har jeg heller ikke foreslaaet, men jeg har udtalt mig for, at man kom bort fra al den overflødige Uniformering. Ligesom det ærede Medlem er jeg ganske klar over, at der maa være Folk, som med et vist Kendingsmærke giver til Kende for det trafikerende Publikum, at her er Manden, som de skal henvende sig til. Det gælder Portøren, som skal udlevere Rejsogods, og Stations-